

Den næste sag på dagsordenen var:

42) Anden behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ophavsret.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 18/1 95. Første behandling 1/2 95.

Betænkning 24/5 95).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under et.

Forhandling

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg skal stærkt beklage, at der ikke bliver flertal for ændringsforslag nr. 5 til § 4 stillet af Venstre og Det Konservative Folkeparti og tiltrådt af Fremskridtspartiet.

Det drejer sig om en reduktion af afgiften på uindspillede bånd, video- og lydånd, som kunne afbøde det hidtidige drastiske fald i den legale omsætning af blanke bånd, efter at afgiften er indført.

Samtidig er grænsehandelen og piratimporten jo steget til urimelige højder. Det forudså vi allerede, da afgiften blev indført, og vi har beklageligvis fået ret.

Jeg ved godt, at ministeren afviser det med henvisning til, at der er en fælles EU-ordning undervejs, men mens græsset gror, dør hørsemmor som bekendt. Det haster med at få vendt udviklingen, og vores forslag kan vende den med det resultat, at både statskassen og kunstnerne holdes skadesløse.

Nu ser jeg, at Copy-Dan er indstillet på at sætte aktioner i gang for at standse bl.a. den ulovlige import. Det er den kendte situation. Man laver afgifter, som føles urimelige, og som er lette at omgå. Så kan man gå i gang med bureaukrati og retsvæsen for at fange skaderne op i stedet for at omgøre det lovgrundlag, som skaber den uønskede adfærd. Det kunne man så let som ingenting gøre her med dette ændringsforslag.

Det Konservative Folkeparti slipper ikke den sag, selv om vores forslag ikke har flertal i dag.

Jeg vil afslutningsvis sige til selve lovforslaget, at jeg synes, at man i Kulturudvalget har

grund til at være stolte af det store arbejde, der blev udført, og det er et resultat, vi i store træk kan være meget glade for.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Brian Mikkelsens sidste bemærkninger vedrørende det gode arbejde, der er gjort med dette fortløbende arbejde med ophavsretsloven.

Om ændringsforslagene skal jeg så nøjes med at sige, at vi ikke kan stemme for det af V og K stillede ændringsforslag til § 40, formentlig også tiltrådt af Fremskridtspartiet. Vi mener faktisk, at man på lige præcis det her punkt, uanset hvad man måtte mene i øvrigt om afgifterne på blankbåndene, rammer et område, hvor der hidtil har været god tilfredshed med, at vi fik en kanalisering direkte ud til kunstnerne.

Jeg skal så også ved samme lejlighed meddele, at vi naturligvis ikke kan stemme for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, idet vi nok må konstatere, at Fremskridtspartiet i denne sag har overhalet amerikanerne, som er på vild vej hen imod en mere europæiseret model på området.

Jeg skal beklage dette, i og med at også Fremskridtspartiet har været aktivt medspillende i arbejdet med de her meget komplicerede ting. Det vil jeg godt kvittere for også, men vi må altså stemme imod Fremskridtspartiets forslag.

Kim Behnke (FP):

Det er jo efter to års udvalgsarbejde, at ophavsretsloven nu når frem til en andenbehandling. Vi førstebehandlede ophavsretsloven i sidste samling, men den nåede aldrig frem til andenbehandling, og så har vi haft en førstebehandling igen i denne samling.

Resultatet af dette store og komplicerede arbejde har vi nu foran os i dag, og vi må nok sige, at det undervejs i udvalgsarbejdet har været muligt at få lydhørhed for visse argumenter, og derfor har vi også tiltrådt de ændringer, som kulturministeren foreslår her til andenbehandlingen.

Den anden kategori af ændringsforslag er det forslag, som er stillet af Venstre og Det Konservative Folkeparti, som vi har tiltrådt, og som går ud på, at afgiften på lydånd, videobånd, skal reduceres, og det er vi tilhængere af. Vi var modstandere af blankbåndsaftgiften, da den i sin tid blev indført.

Så har vi problemet med importen af varer fra tredjelande, og dér må vi nok sige, at vi bestemt

ikke bryder os om, at vi med den danske ophavsretslov laver regler, som er langt, langt mere restriktive end dem, der er nødvendige efter det EF-direktiv, som er regeringens figenblad for at komme med de pågældende bestemmelser.

Derfor har vi selvstændigt stillet en række ændringsforslag, som går ud på, at der er nogle bestemmelser, der udgår.

Så får vi at vide nu her under andenbehandlingen, at det vil betyde friere forhold end selv i USA, men vi befinder os jo altså i en verden, hvor handelen er blevet internationaliseret, og hvis vi ikke sørger for at få tilpasset vores danske ophavsretslov, så bliver vi bare underbudt. Vi bliver underbudt ved, at folk frit kan købe de forskellige ting, når de er på ferierejser osv., men vi bliver også underbudt på en anden måde, nemlig ved, at tingene kan sendes til os æterbårent, digitaliseret på forskellige vis i form af edb-netværk.

Dér er jeg så ovre i de bemærkninger, vi har gjort i vores betænkningssbidrag, bemærkninger om, at vi mener, vi skyder os selv i foden med den meget restriktive ophavsretslov, vi får i Danmark, fordi virkeligheden, den teknologiske udvikling, i dag går så hurtigt, at på en lang række punkter er de bestemmelser, der nu bliver forelagt her, allerede forældede.

Det er ministeren så kommet med nogle tilkendegivelser om: Man vil nu følge udviklingen, og man vil se, hvad der sker i USA, man vil se, hvad der sker i EU osv.

Men det, der sker, er, at i det tidsrum, der går, fra denne lov bliver tredjebehandlet og vedtaget, og frem til, at man måske igen tager ophavsretsloven op, vil vi komme i den situation, at vi fra dansk side forhindrer en lang række ting i at fungere optimalt.

Jeg vil gerne bruge et eksempel, nemlig den udvikling, der allerede er sket inden for reklamebureauerne. For kun ganske få år siden var det den naturligeste ting af verden, når et reklamebureau skulle bruge et billede, at så henvendte man sig til et billedbureau, og så betalte man – afhængigt af, hvad billedet skulle bruges til, om det skulle på forsiden af Ikeas katalog, som bliver husstandsomdelt i hele landet, eller det skulle bruges i en besked en lille pjece, der blev trykt i 25.000 eksemplarer – ud fra den aftale, der da blev indgået.

Men efterhånden var de danske billedbureauer så pebrede i deres prispolitik, at man nu har skabt et marked for de billed-cd-Rom'er,

som man kan abonnere på fra USA, og derfor er det sådan i dag, at langt de fleste reklamebureauer abonnerer på cd-Rom'er med billeder, de får hver eneste måned en cd-Rom med 3.000, 4.000, ja, helt op til 5.000 billeder, som alle sammen er fritkøbte, og skal man så bruge en lille pige og en lille dreng, der sidder og leger med en bold, så finder man et passende billede på cd-Rom'en og bruger det uden at skulle afregne yderligere afgift for den anvendelse, fordi det er fritkøbte billeder.

Det, der kommer til at ske i løbet af de næste få år, er, at de danske billedbureauer simpelt hen kommer til at dreje nøglen om. Derfor kommer flertallet i Folketinget til at gøre danske billedbureauer og andre ophavsretshavere en bjørnetjeneste, hvis man bilder dem ind, at ved at vedtage denne ophavsretslov har man sikret dem et afkast, en indkomst i de næste mange år.

Det har man ikke. Man sår en masse frø, som vil spire og blive en underskov af alternative tilbud. På abonnementsbasis vil de kunne hentes fra lande, hvor ophavsretslovgivningen er mindre restriktiv end i Danmark. Man vil, når først tingene er digitaliseret, kunne hente dem ned fra satellit. Man vil på edb-netværk kunne hente tingene til Danmark, og de pågældende mennesker, der benytter sig af det, har ikke overtrådt hverken dansk lovgivning eller internationale aftaler, for materialet er fritkøbt i det land, hvor det lægges ind på f.eks. et æterbårent medie eller et databasebåret medie.

Det er dumt af det danske Folketing at lave en lovgivning, hvormed man bilder folk ind, at de får nogle rettigheder. Nej, vi laver en lovgivning, som er så restriktiv, at vi undergraver folks rettigheder og de forventninger, de har.

Så er der hele problemstillingen omkring Koda og Gramex, specielt Koda, hvor det selvfølgelig er udmærket, at ministeren nu nedsætter et særligt udvalg, der skal undersøge, hvordan man kan få Kodas prispolitik gjort mere gennemskuelig og få ændret de noget firkantede regler, der er for ophavsretshavere, som er medlem henholdsvis ikkemedlem af Koda: Hvorvidt der afregnes eller ikke afregnes, når de pågældendes værker bliver anvendt.

Det er i dag en kendsgerning for alle, specielt for dem, der beskæftiger sig f.eks. med lokalradiomedier, at de aftaler, der findes inden for Koda og Gramex, er så horrible, at alle faktisk er enige om, at der bør gøres noget ved det. I ganske mange år har vi, når vi har diskuteret lokalradiolovgivning, fejlet det ind under gulvtæppet

og sagt: Jamen det kunne vi ikke løse, og det her var noget, vi var nødt til at løse i forbindelse med ophavsretsloven.

Nu har vi chancen, og så vælger flertallet at se bort fra den problemstilling. Det skyldes måske, at det ikke er de samme ordførere. Jeg er ordfører både på lokalradio og på ophavsret, så jeg kender problemstillingen set fra begge sider, men jeg forestiller mig, at når man ikke tager det op nu, er det, fordi man simpelt hen ikke tilstrækkeligt har lyttet til de gevaldige problemer, lokalradioerne har med enorme afregninger for anvendelse af musik, som de i nogle situationer endda ikke engang anvender, men hvor man bare bruger nogle lidt mærkelige beregningsmodeller.

Derfor er konklusionen fra Fremskridtspartiet, at vi stemmer for alle de stillede ændringsforslag, både dem, vi selv har stillet, det fra Venstre og De Konservative, som vi har tiltrådt, og de fornuftige tekniske justeringer, som ministeren er kommet med.

Men når vi når frem til tredjebehandlingen, må vi sige, at den ophavsretslov, der så gælder i Danmark, er alt, alt, alt for restriktiv, og det har vi grundigt og sagligt redegjort for i vores betækningsbidrag, som er ganske betragtelig stort. Vi mener ikke, at det er en god idé, at man vedtager den her ophavsretslov. Vi mener, at vi i Danmark burde være på forkant med udviklingen, hvad vi jo bryster os af at vi er på en række andre områder. I det her tilfælde hænger vi og slæber bag efter det sidste baghjul på det tog, der kører for fuldt drøn som følge af den digitaliserede udvikling. Og det er synd. Det er særlig synd for de mennesker, der tror, at de nu får en guldgrube i form af ophavsretsafgifter. Det får de ikke. Vi gør dem en bjørnetjeneste.

Derfor anbefaler vi Folketinget, at man stemmer nej til ophavsretsloven.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Nu var det unægtelig svært at høre, hvad hr. Kim Behnke sagde, men jeg vil da gerne understrege, at vi synes egentlig ikke, at det hverken er dumt – hvis det var det ord, hr. Kim Behnke brugte – eller undergravende, det, der foregår her. Vi er faktisk tilfredse med, at vi har fået en køreplan for de udvidelser og de revisioner, der løbende skal ske i løbet af ret kort tid. De er jo nævnt i det optrykte bilag, og det er der grund til at takke ministeren for.

Der er hermed åbnet mulighed for, at vi bedre vil kunne ordne også bibliotekernes særlige problemer med de elektroniske medier, cd'er, Rom'er osv., og dermed også sikre, at bibliotekerne på sigt bliver i stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til biblioteksloven, UNESCO-manifest osv. Det nys nedsatte udvalg skal jo netop beskæftige sig med de her ting. Også tak herfor til ministeren!

Jeg synes også, at det skal nævnes her, selv om tiden er ved at være fremskreden, at det er glædeligt, at det er lykkedes at fastholde den såkaldte nordiske model for ophavsret. Jeg synes også, det så bør nævnes, at vi med beklagelse må se, at vi nødtvungent må acceptere den generelle EU-regel om en beskyttelsestid på 70 år. Vi er faktisk mange, der gerne havde nøjedes med de 50 år, men det er der jo også et bilag om.

Jeg vil slutte med at opfordre ministeren til at benytte enhver given lejlighed til at markere det særlige danske og formentlig også det særlige nordiske synspunkt på den her sag.

Afslutningsvis vil jeg sige – det synes jeg også bør nævnes – at det er godt, at det nu er lykkedes at få fotografiområdet med ind i ophavsretsloven. Det er en glædelig ting.

Det er alt i alt et kolossalt kompliceret stof, og vi vil se meget til det i fremtiden. Det vil give os meget besvær, det vil give os meget arbejde, men jeg tror faktisk, at vi er i det rigtige spor, og vi hænger ikke på det sidste baghjul, som hr. Kim Behnke antydede. Tværtimod.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil godt starte med at sige Folketingets Kulturudvalg tak for en god fight, tak for et godt fodslag og tak for et meget stort arbejde med at få gennemskrevet en reform, som er den første gennemskrivning, siden ophavsretsloven blev vedtaget i 1961. Det synes jeg er flot scoret, og det har været al tiden værd.

Til hr. Brian Mikkelsen skal jeg sige med hensyn til ændringsforslag nr. 5 om nedsættelse af den bestående afgift på blanke bånd, at jeg jo har haft lejlighed til ved at besvare spørgsmål at orientere Kulturudvalget om den stilling, der er. Vi har ikke nogen sikre forestillinger om, hvilken sammenhæng der er mellem blankbåndsaftgiften og så størrelsen af den indenlandske omsætning af bånd; det er det første.

Den anden ting er, at man kunne sige, at når forslagsstillerne henviser bl.a. til det tyske afgiftsniveau, så kunne man jo forestille sig, det var mere nærliggende at vente med at tage

endelig stilling, til vi ser, hvad der rent faktisk kommer til at ske i EU, og hvilket udspil Europa-Kommissionen kommer med.

For det tredje: Den danske afgift har ikke mange år på bagen, og det vil sige, at vi jo kunne se, hvilket leje dette lægger sig på, i stedet for at fare til at afskaffe den med måske tvivlsomme argumenter. Det er der sådan set ikke nogen af os der ved, så indtil videre holder et flertal i Folketinget fast ved blankbåndsafgiften, så vidt jeg har forstået.

Så vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, at det også har været en fornøjelse at følge hr. Kim Behnkes aktive deltagelse – selvfølgelig i udarbejdelsen af et ændringsforslag, men også undervejs i arbejdet. Det er dermed også et paradoks, at Fremskridtspartiet ender med at kaste det hele fra sig og stemme imod loven. Men den slags paradokser er måske meget danske.

Til spørgsmålet om parallelimportproblemerne har jeg i flere omgange og senest i de seneste dage givet en række meget udførlige skriftlige svar på de spørgsmål, som er stillet. Dem kan man så være enige eller uenige i, men besvarelsenerne ligger der i hvert fald.

Til slut vil jeg sige til alle de kommentarer, der har været, at det, vi bestræber os meget på, er at have en meget nøje international overensstemmelse ud fra de principper, som vi har i vores del af verden, og vi bestræber os på at være i meget nøje overensstemmelse med, hvad der sker især i de andre nordiske lande.

Det er jo sådan, at det ikke alene er Fremskridtspartiet, der har patent på at få øje på, at teknikken ruller hurtigt af sted, og at der snart vil blive behov for yderligere ændringer, et synspunkt, som flertallet af udvalget – vist hele udvalget – også giver udtryk for i betænkningen.

Jeg er meget rede, når de ting, vi beskæftiger os med her i Danmark, falder i hak med de ting, som man beskæftiger sig med i de andre nordiske lande og i EU. Og jeg skal også glæde mig over, at det nu er lykkedes at få nedsat udvalget og få lavet et ordentligt kommissorium for det udvalg, der skal beskæftige sig med Koda-Gramex-afgifterne.

Jeg er ikke sikker på, at jeg personlig som kulturminister har lovet, at vi ville ordne lokalradio- og lokal-tv-problemerne via ændringer i ophavsretsloven, men jeg tror, vi vil få nogle ganske interessante tal og ganske interessante besvarelser frem, når det udvalg bliver færdig

med sit arbejde; og dermed får vi også et bedre og mere præcist fundament for de mange historier, vi hører rundt omkring. Jeg tror, det er vigtigt, at vi undersøger sagerne, før vi iler til at lave noget om.

Endelig vil jeg – ligesom jeg har sagt tak til udvalget for det store arbejde – takke de embedsmænd, der næsten i døgn drift har været beskæftiget med at tilvejebringe de mange indsigtsfulde svar, uden hvilke vi i hvert fald ikke om ganske få dage ville kunne få stemt en ny ophavsretslov igennem, der er skrevet i et sprog, som vi næsten alle sammen kan forstå. Så min tak skal altså også lyde til det bagland, som er enhver ministers, og som man ikke kan undvære, når det fungerer så perfekt, som det har gjort her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er selvfølgelig af helt fundamentale årsager, at jeg på vegne af Fremskridtspartiet over disse to år har interesseret mig så meget for ophavsretsloven. Det er simpelt hen, fordi jeg mener, at vi i Danmark halter bagefter, og derfor har jeg forsøgt efter fattig evne at overbevise og gøre de synspunkter gældende. Ministeren har jo ret, flere og flere erkender, at den teknologiske udvikling går hurtigt.

Det er så bare ærgerligt, at vi ikke med det her lovforslag, som vi gør det på en række andre områder i Danmark, prøver at lægge os på forkant med udviklingen, men i stedet for har den lidt afventende holdning: Lad os nu se, hvad der sker. Det er jo ganske mange penge, det drejer sig om inden for ophavsretlige aftaler, så det er lidt synd, at vi halter bagefter.

Lad mig så sige til ministerens bemærkning om, at vi på nuværende tidspunkt kender alt for lidt til konsekvenserne af blankbåndsafgiften: For år tilbage havde vi tit i Folketinget forespørgselsdebatter, lovforslag, beslutningsforslag, ministersamråd, onsdagsspørgsmål, alt hvad Folketinget byder på af eksotiske muligheder for debat, omkring grænsehandelproblemet med alt fra radio, tv, grammofooner, hårde hvidevarer, øl, vin og spiritus, cigaretter osv. Hver varegruppe havde sin sæson.

Dengang var den nemmeste måde at aflæse på, hvor der var en ubalance i afgiftsniveauet mellem f.eks. Danmark og Tyskland, at bevæge sig disse få hundrede meter ned i Tyskland og så gå ind igennem butikkerne og se, hvilke varer, der stod forrest. For det var de varer, hvor

de tyske handlende vidste, at danskerne lod sig friste af det lavere afgiftsniveau i forhold til Danmark.

Hvis ministeren gør sig den samme ulejlighed i sommer, tager 400-500 meter ned i Tyskland, vil ministeren konstatere, at det, der i dag tilbydes afgiftsbelastede danskere, er blankbånd. Derfor er der allerede i dag et problem, og det håber jeg ministeren meget hurtigt indser.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt pointere, at Det Konservative Folkeparti er rimelig godt tilfreds med det lovforslag, vi behandler i dag.

Men alting kan jo gøres bedre. Det er sagt til hr. Kim Behnke, for hr. Kim Behnke gør opmærksom på nogle problemer, som vi selvfølgelig vil følge nøje, og som vi også vil tage stilling til i løbet af de kommende par år. Det er spørgsmål om den elektroniske udvikling. Det er spørgsmål om cd-Rom. Det er spørgsmål om lokalradioernes vilkår.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke er nogen tvivl om, at ophavsretsloven vil blive taget op til revision igen i løbet af 1-2 år. Og der vil vi selvfølgelig kigge på disse problemer og i øvrigt følge det meget nøje.

Jeg vil også sige til kulturministeren, at kulturministeren bruger det gamle trick med, at man sætter afgiften op på en vare. Der bliver så nogle problemer med at kradsse kronerne ind, og der bruger man så bureaukratiet, man bruger retsvæsenet til at løse problemerne.

Vi vil hellere bruge den nemme metode. Vi vil hellere have, at man sætter afgiften ned til det niveau, den var på før i tiden. I dag er det jo sådan, at man med lethed kan tage til Tyskland, eller man kan tage til Sverige, og købe videobånd, der er 25-30 kr. billigere end i Danmark. Og hvis der er en vare, der virkelig er prisfølsom, så er det da videobånd, hvor man kan købe 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 stykker hjem, eller man kan købe kassevis med hjem og sælge til kollegaerne på arbejdspladsen.

Den danske statskasse mister millioner af kroner. De danske importører af videobånd mister mange, mange penge, og handelen foregår i stedet i Tyskland og i Sverige. Det er en urimelighed, som vi vil forsøge at få rettet allerede i næste samling.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

For god ordens skyld skal jeg sige til hr. Kim Behnke, at vi på ingen måde halter bagefter. Tværtimod er vi jo, som jeg sagde i mit tidligere indlæg, i meget tæt kontakt med vores nordiske kolleger og med vores EU-kolleger, og det er ikke kun Fremskridtspartiet, der har fået øje på, at teknologien udvikler sig.

Det er tværtimod sådan, at jeg just har nedsat et udvalg, der netop skal beskæftige sig med bibliotekernes rolle i det fremtidige informationssamfund. En af de ting, der står i kommissoriet for det udvalg, er præcis at sætte ind og kigge på ophavsretsproblemer, også i den forbindelse.

Det, der bare er mit argument, er, at det hjælper ingen vegne, at vi blot kigger på Danmark. Det kræver internationale forhandlinger, og der sidder – tro mig eller ej – faktisk også ganske fiffige folk i de andre parlamenter, som er i stand til at kunne gennemskue tingene.

Det er også derfor, jeg lægger megen vægt på, at udvalget i sin betænkning tilkendegiver, at vi vender tilbage, så snart vi måtte have mere sikker grund under fødderne, således at vi vil være i stand til at gå nogle skridt videre.

Det seneste attack, der ligesom er kommet på udvalget, er jo rent faktisk fra forlæggerne, der ønsker at banke os endnu længere tilbage. Så der er altså træk både på den ene side og træk på den anden side. Derfor kan hr. Kim Behnke være helt sikker på, at al den ekspertise, hr. Kim Behnke måtte være i besiddelse af, vil der blive god brug for i fremtidige ture omkring ophavsretsloven.

Så skal jeg rette en speciel tak til hr. Brian Mikkelsen for et spændende samarbejde i forbindelse med ophavsretsloven. Det samme gælder fru Birthe Rønn Hornbech, som også har været særdeles aktiv i denne her sammenhæng. Det eneste, der selvfølgelig ærgrer mig en lille smule, er den lille skønhedsplet med hensyn til blankbåndsafgiften.

Blankbåndsafgiften blev indført for at hindre den piratkopiering af en lang række værker, for hvilken der egentlig burde betales afgift, men som finder sted, fordi folk gerne vil slippe billigere. Og vi mennesker er måske sådan, at vi gerne vil slippe billigere, og det er vel også derfor, at vi fra tid til anden ser grænsehandel den ene vej, og få år efter så ser vi grænsehandel om præcis de samme produkter den modsatte vej, fordi afgiftsniveauet i landene – og i det her tilfælde altså også på de blanke bånd – rent faktisk er forskellige.

Det vil være min forventning, at de afgiftsni-
veauer, der i dag er forskellige, på sigt vil gå hen
og nærme sig hinanden ganske godt, og det kan
jeg så godt vente på her i det danske parlament.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-13, ændringsforslag nr. 1, § 14, således
ændret, §§ 15-18, ændringsforslag nr. 2, § 19,
således ændret, § 20, ændringsforslag nr. 3, § 21,
således ændret, §§ 22-37, ændringsforslag nr. 4,
§ 38, således ændret, og § 39 vedtoges uden
afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 41 stem-
te for, 60 imod.

§§ 40-43, ændringsforslag nr. 6, § 44, således
ændret, og §§ 45-64 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 6 stemte
for, 96 imod.

§ 65 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes uden afstem-
ning.

§ 66 og ændringsforslag nr. 9 vedtoges uden
afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes uden
afstemning.

§ 67 med den foretagne ændring, ændringsfor-
slag nr. 11 og § 68, således ændret, vedtoges
uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden
afstemning.

§§ 69 og 70, ændringsforslag nr. 13, § 71, således
ændret, §§ 72-88, ændringsforslag nr. 14 og 15,
§ 89, således ændret, ændringsforslag nr. 16,
§ 90, således ændret, ændringsforslag nr. 17 og
18, § 91, således ændret, og §§ 92 og 93 vedtoges
uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje
behandling uden fornyet udvalgsbehandling.
Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,
betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**43) Første behandling af lovforslag nr. L 262:
Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Nye
regler for egNSTeatre og små storbyteatre m.v.).**
Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 17/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Teaterloven blev ændret i 1990, men den del af
loven, der handler om egNSTeatrene, forblev uaf-
klaret. Forskellen mellem egNSTeatrene i byerne
og egNSTeatrene ude i landet skulle belyses nær-
mere. Der blev nedsat et udvalg, som fik to år til
at vurdere teatrenes vilkår og finde en ny støtte-
model.

De forskellige vilkår for egNSTeatre i de store
byer og egNSTeatrene uden for storbyerne har
fornuftigt nok ført til, at de hver får sin bestem-
melse i loven.

EgNSTeatrene får igen 50 pct.s refusion i pro-
duktionstilskud. Det har været et stort ønske
hos egNSTeatrene meget længe. Den årligt tilba-
gevendende diskussion, om procentrefusionen
skal være 37, 47 eller 48, standser. Budget-
sikkerheden fjernes. Kommunernes og amternes
årlige produktionstilskud skal udgøre et mini-
mum, og aftalerne skal være 4-årige, før
refusionen udløses. Det betyder til gengæld, at
der bliver mulighed for professionel teaterpro-
duktion på helårsbasis.

Små storbyteatre, egNSTeatrene i København,
Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg får
egen pulje. Her bliver reglen også, at staten
giver produktionstilskud. Der skal laves 4-årige
aftaler, og kommunerne skal deltage med
mindst det samme beløb i produktionstilskud
som staten, før refusionen udløses.